

В началото на май спектакълът "Марат/Сад" на Явор Гърдев участва във фестивала "Сцена Етранжер". Домакин на проявата бе френският театър "Ла Роз де Вен" във Вилньов д'Аск, Франция. Тъй като на неговата сцена не може да бъде инсталиран част от декора на представянето, той беше предпазен в близкия, подходящ за целта театър "Кортрийк" в съседна Белгия. За цята осявка френски електронни субтитри бе изготвен и пълен превод на фламандски. Спектакълът е титриран едновременно и на двата езика. Тази година фестивал се провежда в рамките на програмата Лил 2004 - културна столица на Европа.

- Явор Гърдев:

Сред бурните аплаузи се чу: "Браво, България!"

Аплодисментите са важна част от ритуала за западната публика. Нашата позиция в това отношение е никак по-сдържана, смята режисьорът

Класическа компилация събира музика от стойностни филми

Classical Heartbreakers е първата класическа компилация с каталогом на EMI Classics, представявана у нас от Азбука. Класиката съдържа някои от най-продължителните и дълбоки творби на всички времеве, които са били изградени и развличавали зрителите.

Класиката не е случайна - всички 10 композиции са част от музиката и филмите от най-популярните и стойностни филми в света през последните години. Операционното производство в компилацията е Концерт №1 за пиано от Чайковски, озвучавал бестселъра по Джон Гришам "Мизрия", в изпълнение на Лондонския симфоничен оркестър под диригентството на Андре Превин. Следва основната музикална тема от носител на Оскар "Списъкът на Шиндлер" (комп. Джон Уилямс); песента "Clair de Lune" (Дебюси) от филма "Франки и Джоан"; "Симфония №5" (Малер) от филма "Смърт във Венеция" - истински колекционерски запис от 1968 г. с диригент сър Джон Барбиrolli; "Лунната соната" от Бетовен в изпълнение на Маура Липпани; Концерт №1 за цигулка от Макс Брукс в изпълнение на легендарния Йехуди Менухин; Ноктюрн в до мажор от Шопен в изпълнение на пианистката Мария Тупо от филма "Планетата"; Концерт за виолончело (Еггар) от саундтрака на филма "Хилари и Джаки"; Концерт №2 за пиано от Шастакович; пророчата песна на Майкл Найман "The Heart Asks" от филма "Плането"; Голдберг Вариации на Бах от "Анализираният пациент"; Концерт №2 за пиано от Рахманинов, озвучавал филма "Случайна среща"; "Срещината долен" на Еггар от историческия филмов епос "Елизабет"; Етюд от Шопен; Двоен концерт за цигулка в ре мажор от Шопен в изпълнение на Менухин; "Who Wants To Live Forever" на Кашиф; Реквием от Форе, който звучи в преработка се вече във филмовата класика - "Тъмна червена линия"; "Рассвет в синьо" на Гершун от филма "Манхатън"; в изпълнение на Лондонския симфоничен оркестър под диригентството на Андре Превин.

В компилацията участват някои от най-известните и утвърдени имена в областта на класическата музика, като сър Саймън Ратъ (диригент и ръководител на най-престижния оркестър в света - Берлинската филхармония), Лондонският симфоничен оркестър, диригентът Андре Превин, цигуларят Йехуди Менухин, пианистът и композитор Майкл Найман, пианистката Мария Тупо, челистът Робърт Коен и други.

- Г-н Гърдев, разкажете за участието на вярненската театрална трупа на фестивала във Франция.

- Турнето на "Марат/Сад" беше планирано от давна. Фестивалът, на който участвахме, е организиран от френски театър "Ла Роз де Вен". Имаше удоволствието да открием програмата. Игралме в белгийския град Кортрийк, защото представянето се оказва твърде сложно, за да бъде изведено от театъра в Париж. Избрахме сцената в Кортрийк, защото тя е италиански тип - бонбонера, подобна на тази във варненския театър. И модерната сцена, а такава оперен тип и представяне нито пасна чудесно. Какнах в Брюксел точно на 15 май, когато приемаме новите членки на Европейския съюз. На централния площад имаше голям концерт, означаваш събитията. Предварително бях помолил организаторите да не пътуваме директно от Летището за Кортрийк, за да погледаме поне част от концерта. Те се съгласиха и съгласиха. Миннахме и покрай шваб-квартирата на НАТО.

- Как успяхте да адаптирате спектакъла?

- "Марат/Сад" трудно се адаптира към други театри, поради участието на западни помещения и външни места. Трябваше ни почти цял ден, за да преобразим без актьори самостно разположение на спектакъла. Тъй като театърът в Кортрийк разполага с доста странични помещения, имаше голямо разнообразие от снимачни площадки. Успяхме да повторим и направеното преди време в Берлин външно снемане. Това стана благодарение на близък коридор, през който се излизаше външен двор на театъра. Така че, успяхме да снимаме под открито небе, в реално време две сцени.

- Публиката как прие представянето?

- Организаторите на публиката бяха малко по-сдържани, защото по-голямата част от нея идваше от Франция. Кортрийк е съвсем близо до границата с Белгия. Разстоянието с Лил съставлява 23 км. Там е често практика да се използват совадки за фестивалната публика, за да може да гледа спектаклите, играещи се в различните градове. Имаше и белгийска публика, както и такава от Брюксел. Можем да се похвалим и с определен интерес към нас от централния печат. Излезе голяма статия в белгийския официоз "Ля Стандарт", който излиза на фламандски. Вече има и френски статии. Въобще спектакълът беше посрещнат радушно. Артистите останали малко учудени, защото не са срещали публика, която накрая да ги аплодира толкова бурно, да вика, да тропа с крака, дори се чу и "Браво, България!". Това повдигна духа на трупата. Залата не беше препълнена,

както е тук. Въпросът е обаче, че френската публика, когато хареса нещо, го аплодира несравнимо по-дълго, отколкото в България. Става дума за 6-7 връщания. Хората се радват. И в Германия е така. Аплаузът е важна част от ритуала. Нашата позиция в това отношение е никак по-сдържана.

- Доволен ли сте от представянето?

- Определено. Освен това този път и субирирането се получи. Това беше важно, защото спектакълът беше титриран едновременно на 2 езика - на френски и фламандски. Това означава, че има два реда титри, които вървят в долната част на екрана, точно като на филм. Те се падат между театралния и видео плас-

та и съм щастлив, че си пасваха чудесно. Бяха като запалени за спектакъла.

- Какво предстои?

- Следващият фестивал, на който ще участваме, е в Холандия. Там ще бъдем от 5 до 15 ноември 2004 г. Ще играем при наситена схема, подобна на рок-турне. На всеки 2-ри ден ще имаме представяне в театрите в Роттердам, Гронинген, Утрехт и Арихем и ще се въртим с други три трупи. Участваме с "Марат/Сад" в рамките на фестивала "Раят-преоткрит?". Преди 2 г. този същият фестивал се казваше "Раят-изгубен!". Сега той се развива и се преобразува в "Раят-преоткрит?". Фестът се провежда в момент, когато Холандия

поема председателството на Европейския съюз. Това е един вид събитие, означаващо този факт. Отдавна сме решили и проблема със сцената. В момента правим предварителна техническа адаптация към тамошните сцени, на базата на подробните схеми, които ни изпратиха. Благодарение на тях преработваме спектакъла с актьорите в новата сцена, за да могат да свършат с новите места. В Холандия ще ни бъде изключително от Белгия, защото повечето театри там са от типа четириъгълно хале. Те обаче имат отлични технически възможности и оборудване.

БОРЯНА ТОДОРОВА
Снимка
КРАСИМИР ДЕЛЧЕВ

Красотата на женското тяло в обектива на Люся Мороз

Младата московчанка Люся Мороз в момента е един от най-известните фотографки в руската столица. Родената през 1978 г. авторка, твори основно в сферата на голото женско тяло, нещо, което не е често срещано явление сред жените-фотографи. Настоящата изложба е нейната първа проява извън Русия. Тя е станала възможна след едногодишно виртуално приятелство между Люся и Димитър Петров.

Люся е перфектен студийен фотограф, който познава до съвършенство силата и възможностите на изкуственото осветление. Със своите творби тя желае да разкрие уникалната красота на голото женско тяло. Прекрасните фотографии са резултат от нейния талант и опит, в комбинация с работата на професионални гримьори, както и с красотата на руските фотомодели. Люся работи за много чуждестранни списания, имащи издания на руски език, със световноизвестни рекламни фирми и модни агенции. Тя е един от предпочитаните фотографки на портофолио за начинаещи и утвърдени модели и манекени. Люся успява да съчетае по изумителен начин любовта си към артистичната фотография с работата на професионален фотограф и се налага като голямо име сред сериозната конкуренция на многомилионната руска столица.

ГЕРГАНА ЦВЕТАНОВА

Фолклорна плетеница ще се вихри пред Аквариума

Фолклорен букет ще поднесат на варненци малчуганите от школите по народни танци към Дружество за култура и образование АТАПИС. Мястото на събитието е в близост до Аквариума в Морската градина, а началото на празника е в 10.30 часа в неделя.

Фолклорната плетеница ще съвкупят деца от четири варненски детски градини - ОДЗ №4 "Чайка", с

ръководител Ирина Божилова, ОДЗ №8 "Листовичка" с ръководител Жена Петрова и ЦДГ №39 "Звонче" с ръководител Радослава Николова. Малчуганите си на възраст от 4 до 7 години.

Със специални поздравки към участниците ще се включат и представители на другите школи към Дружеството. Най-големите танцьори - от IV група, които вече на-

пускат детската градина, ще получат и своите дипломи за завършената школа по народни танци.

Дружество АТАПИС подготвя още един голям проява наскоро - IV Общински конкурс по спортни танци "Прожек на фиста" за деца в предучилищна възраст. Той ще се състои на 22 май в зала "Конгресна" на Двореца на културата и спорта.

ГЕРГАНА ИЛИЕВА